Neljapäev, 8. juuli 2010

Zimbabwe, eeskätt Farai Maguwu juhtum

P7_TA(2010)0288

Euroopa Parlamendi 8. juuli 2010. aasta resolutsioon Zimbabwe, eelkõige Farai Maguwu juhtumi kohta

(2011/C 351 E/19)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse parlamendi mitmeid eelmiseid resolutsioone Zimbabwe kohta, viimasena neist 17. detsembri 2008. aasta resolutsiooni ([1]);

— võttes arvesse nõukogu 15. veebruari 2010. aasta ühist seisukohta 2010/92/ÜVJP ([2]), millega pikendatakse kuni 20. veebruarini 2011 ühise seisukohaga 2004/161/ÜVJP ([3]) kehtestatud piirangumeetmeid Zimbabwe vastu, ning komisjoni 8. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1226/2008 ([4]), millega muudetakse ühist seisukohta;

— võttes arvesse välisasjade nõukogu 22. veebruari 2010. aasta järeldusi Zimbabwe kohta ning ELi ja Lõuna-Aafrika Vabariigi ministrite tasandi kümnenda poliitilise dialoogi 11. mai 2010. aasta järeldusi Zimbabwe kohta;

— võttes arvesse eelnevaid ÜRO resolutsioone nn vereteemantide teemal, eelkõige ÜRO Julgeolekunõukogu otsust nr 1459 (2003) Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi kohta;

— võttes arvesse Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi, milles nõutakse selle liikmetelt tõendamist, et töötlemata teemante ei kasutata relvastatud konfliktide rahastamiseks;

— võttes arvesse inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, mille Zimbabwe on ratifitseerinud;

— võttes arvesse 5. novembril 2009. aastal Namiibias Swakopmundis toimunud Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemi seitsmenda täiskogu istungjärgu kommünikeed, eriti selle artikleid 13, 14 ja 22;

— võttes arvesse 21.–24. juunil 2010. aastal Iisraelis Tel Avivis toimunud Kimberley protsessi istungjärgudevahelist kohtumist;

— võttes arvesse 23. juunil 2000. aastal alla kirjutatud ELi ja AKV Cotonou partnerluslepingut;

— võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,

A. arvestades, et Zimbabwe on vabatahtlikult ühinenud Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemiga, mis võimaldab selle liikmetel müüa töötlemata teemante seaduslikul rahvusvahelisel turul tingimusel, et nendega kauplemisega ei rahastata relvastatud konflikte;

B. arvestades, et Kimberley protsessis ei tegeleta praegu inimõiguste rikkumise küsimustega;

C. arvestades, et kui Manicalandi provintsis asuv Marange (Chiadzwa) teemandikaevanduste piirkond täielikult välja arendatakse, võib Zimbabwest paari järgmise aasta jooksul saada üks suuremaid teemantide tootjaid maailmas, mis võib anda miljardite eurode ulatuses tulu;

([1]) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0640.
([2]) ELT L 41, 16.2.2010, lk 6.
([3]) ELT L 50, 20.2.2004, lk 66.
([4]) ELT L 331, 10.12.2008, lk 11.

D. arvestades, et Zimbabwe kohustus 2009. aastal Namiibias Swakopmundis võtma meetmeid Maranges toimuva teemandikaevandamise vastavusse viimiseks Kimberley protsessi sertifitseerimissüsteemiga;

E. arvestades, et 21.–23. juunil 2010 Tel Avivis toimunud Kimberley protsessi istungjärkudevaheline kohtumise käigus ei suudetud jõuda üksmeelele inimõiguste küsimuse võimaliku kaasamise üle Kimberley protsessi;

F. arvestades, et arvukad valitsusvälised organisatsioonid (Human Rights Watch, Global Witness ja Partnership for Africa-Canada) on väljendanud sügavat muret Chiadzwas valitseva inimõigustealase olukorra üle, eelkõige seoses Zimbabwe julgeolekuvägede liikmete poolt toime pandud inimõiguste rikkumisega;

G. arvestades, et Zimbabwe kodanik ja Manicalandis asuva valitsusvälise organisatsiooni Centre for Research and Development (CRD) asutaja ja juht Farai Maguwu on juhtinud tähelepanu Zimbabwe riiklike julgeolekuvägede poolt toime pandud tõsistele inimõiguste rikkumistele Zimbabwe teemandikaevandustes, eelkõige Chiadzwas;

H. arvestades, et Zimbabwe võimud arreteerisid Farai Maguwu 3. juunil 2010 süüdistatuna Zimbabwe riiki kahjustava teabe avaldamises ning et teda peetakse siiani kinni halbades tingimustes, talle ei ole võimaldatud hädavajalikke ravimeid, on eiratud tema õigust kohtuasja ärakuulamiseks kohtuniku poolt 48 tunni jooksul pärast vahistamist ning kautsjoni tema vastu vabastamise õigust,

1. nõuab Farai Maguwu viivitamatut tingimusteta vabastamist ning mõistab hukka tema vahistamise ja kinnipidamise tingimused;

2. nõuab tungivalt, et Zimbabwe võimud peaksid kinni Swakopmundi kohtumisel võetud Kimberley protsessi kohustustest, demilitariseeriksid täielikult Marange teemandikaevanduste piirkonna ja võtaksid asjakohaseid meetmeid avaliku korra säilitamiseks viisil, mis austaks kohalike elanike õigusi;

3. kutsub üles vaatama läbi Kimberley protsessi, et asjakohaselt arvesse võtta inimõiguste põhimõtteid;

4. nõuab tungivalt, et Zimbabwe valitsus kasutaks Chiadzwa teemantide kaevandamisest tõenäoliselt saadavat märkimisväärset tulu selleks, et panna alus Zimbabwe majanduse üldisele taastamisele, ning tervishoiu, hariduse ja sotsiaalvaldkonna rahastamiseks, mida praegu rahastavad rahvusvahelised abiandjad, ning nõuab samuti, et valitsus asutaks selleks teemandivaldkonna sõltumatu sihtfondi, mis tuleb panna teenima Zimbabwe rahva huve;

5. kutsub Zimbabwe valitsust üles tagama Zimbabwes sõnavabaduse õiguse ja sellest kinni pidama, et valitsusvälised organisatsioonid (nagu Farai Maguwu juhitud Centre for Research and Development) võiksid vabalt oma arvamust avaldada, kartmata tagakiusamist või vangistamist;

6. kutsub Kimberley protsessi üles tagama, et Zimbabwe järelevaataja toimiks täiesti iseseisvalt, ausalt ja peaks silmas inimõigusi;

7. kutsub Lõuna-Aafrika Vabariiki ja Lõuna-Aafrika Arenguühendust – nii nende enda, kui ka Zimbabwe ja laiema lõuna-Aafrika piirkonna huvides – tegutsema aktiivselt täieliku demokraatia taastamiseks Zimbabwes ning õigusriigi põhimõtete austamiseks Zimbabwe rahva jaoks; tunnistab, et Mugabe ja tema lähemad toetajad takistavad endiselt Zimbabwe poliitilise ja majandusliku ülesehitamise protsessi ning rüüstavad oma huvides Zimbabwe majandusressursse;

Neljapäev, 8. juuli 2010

8. peab tervitatavaks, et hiljuti (veebruaris 2010) täiendati Mugabe režiimiga seotud füüsiliste ja juriidiliste isikute nimekirja, kellel on ELi sissesõidukeeld; rõhutab, et nimetatud piirangud on suunatud ainult Zimbabwe režiimi teatavate isikute vastu ega avalda mingil määral mõju Zimbabwe rahvale tervikuna;

9. rõhutab Euroopa Liidu ja Zimbabwe vahelise dialoogi tähtsust ning peab tervitatavaks selles suunas toimunud edusamme;

10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning komisjoni asepresidendile, Zimbabwe ja Lõuna-Aafrika Vabariigi valitsusele ja parlamendile, Euroopa Liidu ja AKV riikide parlamentaarse ühisassamblee kaaseesistujatele, Aafrika Liidu institutsioonidele, kaasa arvatud üleaafrikalisele parlamendile, ÜRO peasekretärile, Lõuna-Aafrika Arenguühenduse peasekretärile, Kimberley protsessi vahelduvale eesistujariigile Iisraelile ning Rahvaste Ühenduse peasekretärile.

Venezuela, eeskätt Maria Lourdes Afiuni juhtum

P7_TA(2010)0289

Euroopa Parlamendi 8. juuli 2010. aasta resolutsioon Venezuela, eelkõige Maria Lourdes Afiuni juhtumi kohta

(2011/C 351 E/20)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone olukorra kohta Venezuelas, eelkõige 11. veebruari 2010. aasta, 7. mai 2009. aasta, 23. oktoobri 2008. aasta ja 24. mai 2007. aasta resolutsiooni;

— võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,

A. arvestades, et võimude lahusus ja sõltumatus on iga demokraatliku ja põhiseadusliku riigi alus;

B. arvestades, et Caracase nn kontrollikohtunik Maria Lourdes Afiuni, tegutsedes Venezuela seaduste alusel ja järgides ÜRO omavolilise kinnipidamise töörühma arvamust, vabastas 10. detsembril 2009 tingimisi (rangete piirangutega, mis hõlmas passi äravõtmist) Eligio Cedeño, kes oli viibinud eelvangistuses alates 2007. aasta veebruarist;

C. arvestades, et Venezuela seaduste alusel on eelvangistus piiratud kahe aastaga, ning arvestades, et kohtunik Afiuni järgis otsuse langetamisel Venezuela ja rahvusvahelise õigusega kaitstavaid põhiõigusi;

D. arvestades, et kohtunik Afiuni vahistati otsekohe DISIPi (luure- ja ennetuse direktoraadi) ametnike poolt süüdistust esitamata kohtu ruumides ning viidi 12. detsembril 2009. aastal üle INOFi (Instituto Nacional de Orientación Femenina) maksimaalselt turvatud vanglasse, kus teda hoitakse ka praegu, enam kui kuus kuud hiljem, tingimustes, mis jätkuvalt ohustavad tema füüsilist ja vaimset tervist, sest selles vanglas viibib kuni 24 vangi, keda ta on süüdi mõistnud sellistes kuritegudes nagu mõrv, uimastikaubandus ja inimröövr; arvestades, et teda on kinnipidamise jooksul solvatud, ähvardatud, sõnaliselt ja füüsiliselt rünnatud ning talle on tehtud tapmiskatseid;

E. arvestades, et president Hugo Chávez nimetas teda 11. detsembril 2009. aastal televisiooni kaudu edastatud kõnes bandiidiks, palus riigiprokuröril rakendada maksimaalset karistust ning isegi nõudis tungivalt, et rahvusassamblee võtaks vastu uue seaduse, mis muudaks karistused seda liiki käitumise puhul rangemaks, ning et neid kohaldataks tagasiulatuvalt;